

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.

2017 - 4194

Doknr.

494960

Dato

23-08-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 3. august 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 480 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 480:

"Ministeren bedes redegøre for procedure og regler ved mistanke om spædbarnsvold, herunder hvordan det sikres, at børn f.eks. ikke bliver anbragt uden for hjemmet pga. skader, der kan være opstået under fødslen. Ministeren bedes desuden oplyse, hvordan bevisbyrden løftes, herunder om der indhentes en second opinion og diverse undersøgelser, samt om der skal foreligge en straffesag og en domsafgørelse inden en tvangsfjernelse?"

Svar:

Kommunen skal være opmærksom på, om der i kommunen befinder sig et konkret barn eller en ung, som kan have brug for støtte. En af de måder, kommunen kan blive opmærksom på et barn eller en ung, er ved at modtage en underretning fra en privat person eller fra en fagperson, der i deres arbejde med børn eller unge har mistanke om eller kendskab til, at et barn har været udsat for vold eller overgreb.

For de helt små børn kan det fx være sundhedsfagligt personale på sygehuse, i sundhedsplejen eller andre fagpersoner, der møder barnet og forældrene i løbet af de første par år, der underretter kommunen om en bekymring for barnets sundhed og trivsel. Det kan også være allerede under graviditeten, at der opstår en faglig bekymring for det kommende barn, som kommunen underrettes om.

Hvis et barn eller en ung antages at have behov for støtte, har kommunen pligt til at iværksætte en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges forhold. Kommunen skal inddrage de fagfolk i undersøgelsen, der allerede har viden om barnets eller familiens forhold, ligesom kommunen – hvis det er nødvendigt – skal lade barnet undersøge af en læge.

Den børnefaglige undersøgelse er kommunens grundlag for at træffe afgørelse om støtte til barnet eller familien. Undersøgelsen skal gennemføres så skånsomt, som forholdene tillader, og må ikke være mere omfattende end formålet tilsiger. Der er ikke krav til specifikke undersøgelser, der skal indgå i den samlede børnefaglige undersøgelse, men det såkaldte undersøgelsesprincip betyder, at kommunen har pligt til at oplyse sagen tilstrækkeligt til at træffe afgørelse. Det vil sige, at kommunen skal tilvejebringe alle informationer i sagen, der er nødvendige for at træffe afgørelse om særlig støtte til barnet og familien.

Afgørelse om særlig støtte til barnet eller familien kan fx være praktisk eller pædagogisk støtte i hjemmet, døgnophold for hele familien på en institution eller anbringelse af barnet uden for hjemmet.

Afgørelser efter servicelovens regler er uafhængige af udfaldet af sager om vold eller overgreb i det strafferetlige system. Det betyder, at en afgørelse om fx anbringelse uden for hjemmet ikke afhænger af, om det er muligt at løfte bevisbyrden for, at en forælder har udsat et barn for vold eller overgreb. Det centrale i en afgørelse om fx anbringelse uden for hjemmet er hensynet til barnets bedste, herunder barnets sundhed og udvikling.

En afgørelse om at anbringe et barn uden for hjemmet uden forældrenes samtykke træffes af børn og unge-udvalget, hvor der bl.a. sidder en byretsdommer, som har ansvar for at se på, om der er foretaget de nødvendige undersøgelser, og beslutter om der skal indhentes flere oplysninger.

Ved en sag om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke fra forældrene får indehaverne af forældremyndigheden gratis beskikket en advokat under sagens behandling. Børn og unge-udvalgets afgørelse kan påklages til Ankestyrelsen, og Ankestyrelsens afgørelse kan frit indbringes for byretten.

Med venlig hilsen
Mai Mercado